

Grups sinodals, gràcies!

Romà Casanova, bisbe de Vic

Dedicar temps i esforços al que és comú amb altres constitueix una expressió d'estima a les persones que configuren aquesta realitat comuna, i, a més, una clara opció per aquest «nosaltres» com a entitat a consolidar i millorar. És això el que els grups del nostre Sínode per l'Esperança han fet des de principis de l'any 2020 fins ara, juny del 2022. Un temps recorregut no exempt de dificultats per al trobament de les persones, a causa de la pandèmia del Covid-19, de la qual justament —així ho esperem— estem a les acaballes i retornant a la normalitat tan esperada.

Hem d'agraciar al Senyor el do de moltes persones que arreu del bisbat han fet aquest camí

No fou fàcil, constituir els grups sinodals. Certament que es va intentar de presentar-ho de la millor manera possible i a bastament, a fi que ningú no pogués dir que no havia sentit la invitació a participar en els grups que es constituïen arreu del bisbat. El Sínode Diocesà té com a característica la crida a tots els membres que configuren l'Església particular, perquè aquests, des de la seva llibertat, puguin implicar-se, dins les seves possibilitats, en el camí sinodal. Tot i no ser fàcil pel que això demana, hem d'agraciar al Senyor el do de moltes persones que arreu del bisbat, de nord a sud i de llevant a ponent, en les parròquies i en les comunitats religioses i associacions, han fet l'esmentat camí. Per a ells ha estat com l'experiència del deixebles d'Emaús, que, tot caminant, en el diàleg i l'escolta, en la lectura de la Paraula de Déu, van anar veient com el seu cor s'abrusava per la presència de Crist enmig d'ells. Vull compartir amb vosaltres l'experiència d'un grup sinodal, tal com ens l'ha feta arribar a la secretaria del Sínode Diocesà: «No sabem l'abast de les nostres modestes aportacions i si n'hi haurà alguna digna

de ser considerada. No ha estat una tasca fàcil ni hem trobat solucions màgiques. Però en el camí sinodal ens hi hem sentit bé, n'hem gaudit. Ha estat un temps diferent: hores de pau, de pregària i de reflexió —de vegades apassionada— enmig del brogit del món. Segurament una mica com ens podem imaginar les primeres comunitats cristianes, amb incerteses i amb por, però també i sobretot amb esperança.»

Constato, fent lectura atenta de totes les reflexions i aportacions que ens han fet arribar els diferents grups, que ha estat molt rica l'aportació de tots ells. Ara ens pertoca recollir-ho i sistematitzar-ho en un document, que anomenem *Instrumentum laboris*, el qual ha de ser la base dels diàlegs i deliberacions de l'Assemblea Sinodal. Gràcies, membres dels grups sinodals; continueu caminant. El Sínode per l'Esperança segueix avançant.

